

פרק אחד עשר סנהדרין חלק צא.

תולדותם ° צויה מון סיס מהד לנצח צבאות נס ווציאן מדמו מלכיהם ולבכמלה היו נסיך כלל פאר מלון חלונות. ומלוך נומי צבאי מלון ° (ה'תנ"ז) יולדין ממלאן כלו חלונות. משליכין כלו. הולם יט' בדו לחיות נפי טען: גיבוען צן פסחן. כך צמו וסיטה לו עקרונות נצוץ כלומיך לסתן: ווי לכו נפי. חי' נס נלטensis: דוי' מס. חי' טען אבן צבאי רולן לו שמן ווילך. עטן על לדעמו סכתמים חווין וויס': עטנה דילן צו. ווילן צלן ציו משעלן ווילן ווילן ומילן ווילן צבאי כבר לו כ' צ' סחיזין ומין: ווי' ג' מינ': קי' צ' קרים י' וכו'. צ' נס לנטנו: דימופאנ. עורלן צבאי קם סאי'ו. ווילן צלן צבאי זבוס ווילוטיס: צבאו נבי הפליקן נדונ וכו'. ומנגלה מענית מס' נס כל ווילן ווילן צבאי נס נס ליטרלן ווילן יוז'ט ווילן קהמר סכל צבאליס ווילגנש צביקן לנויר דיס' טו' ווילגנש ווילגנש צביקן לנויר דיס' טו' סוכ' ווילגנש נאקספֶל מס' נס זב' ארכ' נגען נגנוטיס. לדק' צלן קרי מלך נגען ווילס ליטס' סוכ' דבון צבאי נגען סוכ' דכון סוכ' יגול' טו' ס' יט' ארטן. למיס' צלן יגול' טו' מהד צבאליס קרי מלך נגען ווילס ליטס' סוכ' דבון צבאי נגען סוכ' דכון ס' יט' ארטן. מהד צבאליס קרי מלך צבאליס קרי מלך נגען ווילס ליטס' סוכ' דבון צבאי נגען סוכ' דכון ס' יט' ארטן. או אתה מאמין צ' שא' השיום חציו בשיר השירין ונעשה כלו' מרווחה זלה להב

בנשימים ונחמלא כלו חולונת א"ל ההוא מינא
חין דחין מתיי דמיית חין א"ל ווי לבון חיביא
ב"ש א"ל חיביא קריית לי או קאיימנא בעיטנא בר' בעשרים
פא אומן תקרה ושבר הרבה תטל ת"ר ב'

לטם כשבאו בני אפריקיא לדzon עם ישראאל לפני
רכבתיב אָרֶץ נגען לגבולותיה ובגען אבורון דהנהו
גענו ל' רשות ואך ואדן עמזהן לפני אלכסנדרום
אני אנטצה אוטם אמרו להם תורה משה נצחחים
ס מבאים ראייה אמרו לו מון התורה אמר להן אף
ויאמר אדורו נגען עבר עכדים היה לאחוי עבד
ידי כמה שנים שלא עבדחנו אמר להם אלכסנדרום
מים נתן להם זמן בדקו ולא מצאו תשובה מיד ברכחו
אותה שנה שביעית היה שוב וא' פעם אחית באו בני
לו הרוי הוא אומר זה' נתן את חן העם בעני מצרים
ז בן פסיא לחכמים הנו ל' רשות ואך ואדן עמהן
תרם ואם אני אנטצה אוטם אמרו להם תורה משה רבינו
אתם מבאיין ראייה אמרו לו מון התורה אמר להן אף
בבני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע
בדתם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה אמר
לו לנו זמן שלשה ימים נתן להם זמן בדקו ולא מצאו
נתפעות וברחו ואורה שנה שביעית היה שוב פעם
אלכסנדרום מוקדזן אמר לו ארץ נגען שלנו ושלכם
תולדות יצחק בן אברהם אמר להן גיביהה בן פסיא
וס מוקדזן אם נצחוני אמרו הדויט שבנו נצחחים ואם
נתנו לו רשות הילך ודין עמזהן אמר להם מהיכן אתם
אכיא ראייה אלא מן התורה שנאמר יוויתן אברהם את
אברהם מהנות אב שתנן אגטין לבניו בחיו ושיגר
ירמיה בר אבא מלמד שמסר להם שם טומאה אמר
זין בצד נוף אומר נשמה החטא שם שפירה שמיינ
א שם שמוס שפירשתי ממנו הרני פורתה באoir כצפור
מלך בשור ודם שהיה לו פרדם נאה והיה בו
בכורות

ומלה ניש בצלטיה. דקיקל לרין גמלילן זקיקא: אני יוניס וכוי:
ונענשל טוח. הטו סי עני יוניס ענילינו חדוד יונס מון קמיס וכוי:
ומלה נו. ה'כ זקיק'ה לה מון סמייס טום מאייר למינפה קלומת
סמייס כמיס נו. כל ענק. זקיק'ו: דבי יני
שמעלן פנו קול וומר מלין זוקים.
אמורה ליה ברתיה של
להה שני יוצרים יש
המינים ואחד יוצר מן ח
אל' וזה שיוצר מן האב
מן הטיט לא כל ע
תנא ק'ז מבלי זוכרים
שעמלן ברוחبشر
תקנהبشر ודם שב
אתה כמה וכמה א
امي אמרתו דשבבי
ועפרא מי קא חי ז
למה הדבר דומה לא
לעבדיו לבו ובנו לי ז
שאן מים ועפר הלו
גפלו אמר להם חזון
שיש עפר ומים אמרו
בעם עליהם ואמר ל
ועפר בניהם עכשו⁶
אתה כמה וכמה וא
לבקעה וראה עכבר
וחציו אדרמה למחור
בשער ינמא האמר ל

רראה שהוּם אין בו אלא הלוּן אחד למחה ריר נביהה בן פסיכא ווי' לבון חייביכא דאמיריתון מית אמריתון מית לא חין דלא הוּ חי רהי חי לא פשיטנא לעקמורת מינך אל אם אתה עושא כן וארכעה בניסן איתנטילו דימוסנא מוהודה ומירוי אלכסנדרום מוקדון אמרו לו ארץ לנו שلنנו היא אינשי הוה אמר להו נביהה בן פסיכא לחכמים מוקדון אם ינצהוני אמרו הדיות שבנו נצחתם ואם רשות והליך וכן עמהם אמר להם מהיכן או אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה שנאמר תשקנה נכסים עבר למי ונכסים למי ולא עוד אלא שלא אלכלא החיזרו לו תשובה אמרו לו תננו לנו מן שלשה הניחו שדורותיהם כהן זרעוות וכבר מיהן כשהן נטועות מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרום מוקדון אמר לפני אלכסנדרום אם ינצהוני אמרו להם הדיות שבנו נצחתכם נהנו לו רשות והליך וכן עמהן אמר להן מהיכן אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה שנאמר ⁴ ומוי' מיאות שנה נהנו לנו שבר עכורה של ששים ריבוא תשובה מיד הניחו שדורותיהם כהן זרעוות וכבר מיהן כשהן אחת באו בני ישמעאל ובני קטרורה לדון עם ישראל לפני לרבות ⁵ ואלה תולדות ישבה ישבה אלן בן אברם וכותיב אללחכמים הנה ל' רשות ואלך ואדוון עמהם לפני אלכסנדרי אני אונצח אוחם ראייה אמרו להם תורה משה רבינו נצחתי כל אשר לו ליצחק ולبني הפליגשים אשר להן אף אני לא מביאין ראייה אמרו לו מון התורה אשר לא בלאו וה כלום יש להז על וה כלום מאי מתנות אמר לי' אנטונינוס לבני דומם בCKER ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הריני מוטל CABN דומם בCKER ונשמה אומרת גוף חם אמר ליה אמשול לך משל למה הדבר דומה

(ג) **המוציא** צוות עכברת
מכב יט כומבען ביז'ל וטהייל
לירין, (ד) גי העריך עליון
חלוון גי לון סס חלוון פולני
המד, (ג) עז' מגילות מעניש
פ"ג, (ד) [לעמן קה. מגילות
ו. (ה) גו' גו' גו' גו' גו' גו'

גט ה' זכמג נגטין וכו' פ"י
סמל קולחה ודע עשו
בדיליקוועת ליטה ה' זכמג
לקייטין], 1) [מנחות מד.
2) [גדת"ז סבכ"ז ליטה]

תְּנִינָה וְעַמְּדָה

1. צו את בני ישראל

באים אל הארץ בגע זאת הארץ אשר תפל לכם בנהלה הארץ בגע

לגבלהה: בדבר לוד נ^ב. וַיֹּאמֶר אָרוֹן בְּנֵעַם עֲבָד עֲבָדִים יְהוָה לְאַהֲרֹן וְבְנֵי-עֲמֹד.

3. וַיְנִתֵּן יְהוָה כָּל־
בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וַיַּשְׁאֲלֹת
וַיַּגְּזַל אֶת מִצְרָיִם:

4. ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים נעליהם נטה לארכון

ישמעאל בן אברהם ו אלה תלזרה שמות יב נאה מאות שנה:

וְיָשַׁעַת בְּנֵלֶלֶת וְעַמְּקָם

בראשית כה יט

7. וַיְתִּן אֶבְרָהָם אֶחָד
בְּלֵא אֲשֶׁר לוֹ לִיצָּחָק

ובני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהム מנהת וישראל מעין יצחק בנו בעודנו ח' קדרמה אל ארץ קדם:

בראשית כה ה-

גלוון השם

ל"ג ועולה:

הגהות הגר"א

לעוי רשי

אשקרויל [אישקורויל]
סנא*י*.